

BŁAŻNIEĆ (1) *vb impf*

1 sg *praes* bł(a)żnieię.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Zachowywać się po błazeńsku, stroić głupie żarty, szaleć, głupieć: Fatuor – Błaznieię. Calep 411a.

Formacje pochodne cf BŁAŻNIĆ.

KN